

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1938.

Första kammaren.

Nr 9.

Lördagen den 5 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 4 e. m.; och dess förhandlingar leddes av herr förste vice talmannen.

Herr statsrådet *Nilsson* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 17, med förslag till lag om upphävande av §§ 5 och 6 lagen den 29 maj 1896 (nr 34) angående blindundervisningen samt lagen den 7 juli 1921 (nr 408) om skyldighet för landstingsområde och stad, som ej i landsting deltaga, att bidra till kostnaden för vård av blinda med komplicerat lyte;

nr 76, angående ändring av förslag om anvisande å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1937/1938 av anslag till vissa engångskostnader för försvarsväsendets byggnader m. m.;

nr 81, med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 5 mars 1937 (nr 61) angående åtgärder för att förhindra frivilligas deltagande i inbördeskriget i Spanien m. m.; samt

nr 82, angående Sveriges bidrag till kostnaderna för internationell övervakning av utförseln och resandetrafiken till Spanien.

Justerades protokollen för den 29 nästlidne januari och den 1 innevarande månad.

Anmälades och godkändes första lagutskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 16, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1933 (nr 472) om förbud mot politiska uniformer; och

nr 17, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 6 § strafflagen för krigsmakten, m. m.

Anmälades och godkändes jordbruksutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 21, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1937/1938 under nionde huvudtiteln gjorda framställningar.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 74, med förslag till avtal med Luossavaara—Kiirunavaara Aktiebolag och Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund.

Föredrogs och hänvisades till bankoutsrottet Kungl. Maj:ts proposition nr 75, angående fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

Föredrogos, men bordlades ånyo på flera ledamöters begäran statsutskottets utlåtanden nr 20—23 och andra lagutskottets utlåtanden nr 1—4.

Föredrogos och bordlades på begäran Kungl. Maj:ts denna dag avlämnade propositioner nr 17, 76, 81 och 82.

Avgåvos och bordlades nedannämnda motioner:

nr 227, av herr *Reuterskiöld*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till gruvlag m. m.;

nr 228, av herr *Larsson, Sam*, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till gruvlag m. m.; samt

nr 229, av herr *Egnell*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om rätt till jakt m. m.

*Interpellation
ang. effektiva-
re kontroll
över skatte-
indrivningen.*

Herr **Domö** erhöll på begäran ordet och anförde: Under senare år ha åtgärder för en effektivare indrivning av skatterna såväl till stat som kommun upprepade gånger dryftats. Anledningen härtill torde få sökas i en ganska allmän känsla, att indrivningsväsendet icke alltid fungerar som det borde göra. Sålunda påvisa 1937 års statsrevisorer i den berättelse, som nu är föremål för prövning, att indrivningen av utskylder i vissa fall icke handhåfts med den omsorg som varit önskvärd. Statsrevisorerna påtala bl. a. fall, där sådana befattningshavare, som ha hand om indrivningen, själva varit uppförda på restlängd under en lång följd av år.

På sistone ha vissa missförhållanden inom indrivningsväsendet i Gudmundrå landsfiskalsdistrikt av Västernorrlands län kommit i dagen, och dessa synas vara av den beskaffenhet, att man måste fråga sig, om icke omedelbara åtgärder böra vidtagas för att höja indrivningsväsendets effektivitet i överensstämmelse med önskemål som redan tidigare ansetts befogade. I en på uppdrag av länsstyrelsen i Västernorrlands län verkställd utredning anføres, att indrivningsväsendet i Gudmundrå distrikt icke fungerat på ett tillfredsställande sätt. Det framgår av den verkställda utredningen, att de belopp, som på kommunala restlängder den 31 december 1937 kvarstodo som oredovisade, uppgingo till över 450,000 kronor. Enligt utredningen ha dessa förhållandevis mycket stora skatterestantier delvis uppkommit på grund av brister inom indrivningsväsendet. I ett flertal fall torde de bristande skatteinbetalningarna icke berott på att restskyldiga på grund av särskilt ömmande omständigheter, såsom ekonomisk nöd, varit förhindrade att gälda sin skuld till det allmänna. Utredningsmannen anför exempel på fall, där indrivning borde kunnat ske. Det väcker allvarliga betänkligheter, att i flera fall inga resoluta åtgärder vidtagits för indrivning samt att bland de restskyldiga befinna sig innehavare av förtroendeuppdrag och ett antal personer med fast anställning i det allmänna tjänst.

Vad som här förevarit har upprört lojala skattebetalande medborgare landet runt, så mycket mer som Gudmundrå åtnjutit ett betydande skatteutjämningsbidrag, varigenom saken även direkt berör skattebetalare på andra håll. Man frågar sig vad som kan göras för att förebygga försummelser inom indrivningsväsendet. Det är då till en början uppenbart, att sådana förhållanden,

Interpellation ang. effektivare kontroll över skatteindrivningen. (Forts.)
som numera genom en händelse blottats i Gudmundrå, borde i tid kunna upptäckas och motarbetas av de kommunala revisorerna, något som ytterligare understryker det ofta framförda kravet på en effektivisering av den kommunala revisionen. Särskilt synas böra övervägas sådana åtgärder, som medföra att revisorerna fortlöpande följa förloppet av inkasseringen. I detta sammanhang kan jag ej underlåta att påminna om att fjolårets riksdag anhöll hos Kungl. Maj:t om, såsom det heter i riksdagsskrivelsen, »verkställande av utredning och framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredningen må föranleda, såväl angående sådan komplettering av kommunallagarnas bestämmelser om revision, att pågående kommunala strävanden till en mera effektiv kommunal revision underlättas, som ock angående en förbättrad organisation av den inre kommunala medelsförvaltningen». Den sålunda begärda utredningen har veterligen hittills icke igångsatts.

En fråga som också måste klarläggas är i vad mån försummelser inom indrivningsväsendet av den art, som här påtalats, kunna förebyggas genom bättre kontroll från högre myndigheters sida. Många torde säga sig, att indrivningen i Gudmundrå distrikt icke skulle kunnat försummas i den utsträckning som skett, om kontrollen varit effektivare. Med hänsyn till framtiden är det av vikt att få veta om och i vad mån länsstyrelsernas kontrollerande verksamhet lämnar något övrigt att önska, beroende antingen på en otillfredsställande utformning av bestämmelserna eller på brister vid deras tillämpning. Det vill synas, som om 1936 års uppbördssakkunniga böra ägna även denna sak uppmärksamhet — därest så icke redan skett — då kontrollen över de lokala myndigheterna uppenbarligen har stor betydelse för indrivningens resultat.

Det är ett allmänt intresse av första ordningen att effektivisera indrivningsväsendet. Ur ekonomisk synpunkt kan det ej anses tillfredsställande, att det allmänna genom brister på detta område undandrages delar av sin rättmätiga skatteinkomst. För upprätthållande av en sund medborgaranda och det demokratiska styrelseskickets anseende är det vidare av vital betydelse, att personer, som stå i tjänst hos det allmänna eller inneha förtroendeuppdrag, personer vilka bestämma över och förvalta samhällets medel, fullgöra den medborgarligen skyldigheten att betala sin skatt. Alla politiska partier måste verka för att denna grundläggande princip upprätthålles. Försummelser begås väl kanske av medborgare i både den ena och andra åsiktsgruppen, men de få på inga villkor tolereras. Myndigheterna måste med kraft inskrida mot de felande, och det får icke lämnas rum för misstanken, att missförhållanden på detta område kunna bestå utan att påtalas och bli föremål för motåtgärder från samhällets sida.

I anslutning till vad jag sålunda anfört tillåter jag mig anhålla om första kammarens medgivande att till statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet få framställa följande frågor:

Anser herr statsrådet att förut påtalade förhållanden uppvisa ett behov av att kontrollen över skatteindrivningen göres mera effektiv?

Anser herr statsrådet till äventyrs att effektivare indrivning ej är möjlig att genomföra utan en revidering av gällande indrivnings- och kontrollbestämmelser?

Anser herr statsrådet att de angivna förhållandena motivera att Kungl. Maj:t igångsätter den av riksdagen i fjol begärda utredningen angående en förbättrad kommunal revision med särskilt aktgivande på önskvärdheten att låta revisorerna fortlöpande kontrollera den kommunala skatteindrivningen?

På gjord proposition medgav kammaren, att ifrågavarande spörsmål finge framställas.

*Interpellation
ang. ändrade
ansvarighets-
regler beträf-
jande perio-
diska skrifter.*

Ordet lämnades härefter på begäran till herr **Rahnu**, som yttrade: Den under år 1933 tillsatta kommittén för utredning angående åtgärder mot statsfientlig verksamhet upptog i sitt år 1935 avgivna betänkande flera till tryckfrihetsrätten hörande frågor. Bl. a. föreslog kommittén en omdaning av det enligt tryckfrihetsförordningen gällande ansvarighetsystemet för periodiska skrifter. Gällande regler om ansvarigheten för utgivande av periodiska skrifter, d. v. s. tidningar och tidskrifter, innebära att varje sådan skrift skall ha en ansvarig utgivare, vilken ensam svarar för hela tidningens innehåll, oberoende av huru stor eller liten del han i verkligheten haft i en åtalad artikel samt oberoende av om författaren anmäler sig vilja svara därför. I huvudsaklig överensstämmelse med 1912 års betänkande angående ny tryckfrihetsförordning föreslog förut nämnda kommitté nya ansvarighetsregler beträffande periodiska skrifter. De föreslagna reglerna gingo ut på att den verkliga utgivaren, »den person som i egenskap av utgivare äger utöva inseedet över skriftens utgivande och bestämma dess innehåll», skall svara för innehållet, även om annan angivits som utgivare.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 235 till 1936 års riksdag med förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i tryckfrihetsförordningen yttrar dåvarande justitieministern angående nämnda kommittéförslag: »Det nuvarande s. k. ansvaringsystemet är otvivelaktigt i och för sig föga tillfredsställande. Att i detta sammanhang, då fråga är endast om partiella reformer av tryckfrihetsrätten, företaga en så genomgripande omläggning av ansvarighetsreglerna, som kommittéförslaget innebär, synes dock icke tillrådligt.»

I utlåtande till 1936 års riksdag i anledning av i samma ämne väckta motioner uttalar konstitutionsutskottet, att spørgsmålet om ändring av det s. k. ansvaringsystemet för periodiska skrifter tilldrager sig ett betydande intresse, men fortsätter: »Med det inbördes beroende, i vilket de olika leden stå till varandra i ett så omfattande system som vår tryckfrihetsrätt utgör, synes en så genomgripande omläggning av ansvarighetsreglerna som motionerna innebära, icke nu vara tillrådligt. Utskottet förbiser därvid ingalunda, att ansvarighetsreglerna och deras praktiska konsekvenser sedan mycket länge varit föremål för berättigad kritik. Att råda bot på missförhållandena härutinnan är en viktig uppgift. — — — Å andra sidan torde, såsom departementschefen uttalat, en revision på detta område näppeligen böra avse endast periodiska skrifter; bestämmelserna om namnsedel giva ur saklig synpunkt anledning till samma kritik som reglerna om de periodiska skrifterna. Härtill kommer, att förslaget, som helt bygger på 1912 års betänkande, förutsätter regler om tidnings titel, vilka f. n. icke finnas utarbetade. På nu anförda skäl torde ett slutligt bedömande av denna fråga icke böra ske för närvarande — — —.»

De skäl, som föranlett detta konstitutionsutskottets ståndpunktstagande i fråga om en revision av ansvarighetsreglerna, väjde visserligen ganska tungt. Emellertid torde under den sista tiden, särskilt i den stad som jag har äran representera i denna kammare, sådana förhållanden hava inträffat, att ett återupptagande av denna för vårt rättsliv mycket betydelsefulla fråga synes vara synnerligen väl motiverat. De möjligheter, som de nuvarande ansvarighetsreglerna lämna för ansvarslösa individer att missbruka tryckfrihetsförordningens bestämmelser, torde nämligen numera hava utnyttjats i sådan grad, att den grundval, på vilken vår tryckfrihetsförordning är uppbyggd, i vissa avseenden rubbats. Dessa regler, genom vilka utvägar lämnas för de verkligt ansvariga att skjuta straffrisken från sig på en bulvan, en s. k. ansvarig, hava i stor utsträckning utnyttjats av tidningar, som utgöra språkrör för vissa ytterlighetspartier.

På senare tid ha, såsom jag nyss antydde, i Göteborg i flera fall ansvaringar dömts i stället för den verklige utgivaren eller ägaren. Så hava efter för-

Interpellation ang. ändrade ansvarighetsregler beträffande periodiska skrifter.
(Forts.)

ordnande om åtal av justitiekanslern ansvariga utgivare dömts till urbota bestraffning eller utgivande av bötesbelopp. För närvarande står ansvaringen för en tidning, likaledes efter förordnande av justitiekanslern, under åtal för nio artiklar med innehåll, som innefatta falska rykten eller lögnaktiga uttalanden, ägnade att framkalla fara för allmänna ordningen eller att väcka förakt för offentlig myndighet m. m., vilka artiklar varit införda i ifrågavarande tidning under tiden 9 juli—5 november 1937. När en annan i Göteborg utgiven tidning utkom, innehållande artiklar, för vilka ansvaringen dömdes i januari detta år, satt ansvaringen redan i fängelse på grund av förut meddelade utslag. De uppgifter som lämnats om ifrågavarande ansvaring, av utländsk börd och år 1931 vorden svensk medborgare, visa till fullo att han är i avsaknad av varje kvalifikation i journalistiskt och ekonomiskt hänseende, som borde fordras av den, som skulle kunna väga innehållet i en presspublikation och uppbära ansvaret gent emot den, till vilken han kan såsom ansvaring ådömas ersättningskyldighet.

Vad som också måste vara stötande för rättskänslan är det förhållandet, att genom tidningsartiklar kränkta personer kunna betungas med icke obetydliga utgifter för advokatbiträde vid utförande av målsägandetalan utan att kunna återbekomma erlagda kostnader, medan svaranden kan tillerkännas fri rättegång och sålunda icke har några egentliga utgifter för utförande av svarandetalan. Särskilt ämbets- och tjänstemän torde i detta avseende komma i ogynnsam ställning, enär de som regel icke kunna erhålla förmånen av fri rättegång. Såsom exempel härpå kan nämnas de av mig förut omnämnda åtalen mot en Göteborgstidning, väckta på föranstaltande av justitiekanslersämbetet. Samtliga målsägande hava där anlitat juridiskt biträde. Några utsikter att utbetomma eventuellt utdömda rättegångskostnader förefinnas icke. Svaranden däremot har av rätten medgivits fri rättegång och är därigenom skyddad för åtminstone de väsentligaste utgifterna i samband med försvar.

I anslutning till vad jag således anfört tillåter jag mig med kammarens medgivande att till herr statsrådet och chefen för justitiedepartementet framställa följande spörsmål:

1) Delar herr statsrådet min uppfattning — omfattad av 1936 års konstitutionsutskott — att berättigad kritik kan framställas mot våra nu gällande ansvarighetsregler och att det är en angelägen uppgift att råda bot på missförhållandena härutinnan?

2) Har i så fall herr statsrådet för avsikt att — utan sammanhang med förslag till ändring av andra delar av tryckfrihetsförordningen — utreda frågan om ändring i nämnda grundlag i syfte att av mig omtalade olämpliga förhållanden i avseende å den juridiska ansvarigheten för periodiska skrifter omöjliggöras?

Även denna anhållan bifölles.

Anmälades och bordlades statsutskottets utlåtanden:

nr 3, angående regleringen för budgetåret 1938/39 av utgifterna under riksstatsens tredje huvudtitel, innefattande anslagen till utrikesdepartementet;

nr 24, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förstärkning av tionde huvudtitelns anslag till kommittéer och utredningar genom sakkunniga;

nr 25, i anledning av vissa av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen beträffande statens allmänna fastighetsfond, utrikesdepartementet, gjorda framställningar om anslag till kapitalinvestering;

nr 26, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående understöd åt föreningen till minne av Konung Oscar I och Drottning Josephina för verksamheten vid åkerbrukskolonien Hall;

nr 27, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående statsbidrag åt erkända sjukkassor för vissa utgifter, som sådana kassor haft på grund av åtaganden enligt vissa övergångsbestämmelser;

nr 28, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om kapitalinvestering beträffande lånefonden för anskaffning av motorvagnar m. m. åt enskilda järnvägar;

nr 29, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under kapitalbudgeten gjorda framställning om kapitalinvestering beträffande luftfartslånefonden; och

nr 30, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om kapitalinvestering i fonden för förslag till statsverket till förskott av kostnader för uppgörande av byggnadsplaner jämte en i ämnet väckt motion;

bankoutskottets utlåtande nr 3, i anledning av styrelsens för riksdagsbiblioteket framställning om förhöjt anslag till omkostnader vid biblioteket;

andra lagutskottets utlåtande nr 5, i anledning av väckt motion angående vissa ändringar i förordningen den 15 juni 1934 om erkända arbetslöshetskassor; samt

jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avstående i vissa fall av mark från kronoegendomar eller upplåtande av nyttjanderätt eller servitutsrätt till sådan mark;

nr 4, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående medgivande för Kungl. Maj:t att i vissa fall försälja kronoegendom m. m.; och

nr 5, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att biträda ackordsuppgörelser i fråga om kronans fordringar för försälda kronoegendomar.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 4.27 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Tisdagen den 8 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 4 e. m.

Herr statsrådet *Nilsson* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 77, angående emottagande av gåva för anordnande av lokaler för ett trätekniskt laboratorium vid statens provningsanstalt;

nr 78, angående utsträckt tillämpning i visst avseende beträffande statens arbetare av lagen den 26 juni 1936 (nr 383) angående ändring i vissa delar av lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete;

nr 79, med förslag till förordning om ändrad lydelse av övergångsbestämelsen till förordningen den 5 juni 1936 (nr 239) angående ändrad lydelse av 11 § förordningen den 18 juni 1927 (nr 234) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring;

nr 80, med förslag till lag om ändrad lydelse av 15 § epidemilagen den 19 juni 1919 (nr 443);

nr 83, angående fortsatt statlig exportkreditgaranti;

nr 84, med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 4 juni 1937 (nr 305) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv; samt

nr 85, angående förstärkning av nionde huvudtitelns anslag till kommittéer och utredningar genom sakkunniga.

Anmäldes och godkändes statsutskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 18, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1937/38, i vad propositionen avser fjärde huvudtiteln,

nr 19, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1937/38 under femte huvudtiteln gjorda framställning om anslag till främjande av bostadsbyggande å landsbygden; samt

nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1937/38 under utgifter för kapitalökning gjorda framställningar om anslag till vissa byggnadsarbeten vid fångvärderna.

Anmäldes och godkändes bevillningsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 25, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 17 juni 1932 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Justerades protokollet för den 2 innevarande månad.

Upplästes en till kammaren inkommen ansökning, som jämte därvid fogat läkarintyg var så lydande:

Till riksdagens första kammare.

Under åberopande av bilagda läkarebetyg får jag härmed anhålla om ledighet från riksdagsarbetet under tiden 8—28 februari 1938.

Kramfors den 5 februari 1938.

Enar Berglund.

Riksdagsman Enar Berglund är på grund av luftrörskatarr med feber urståndsatt att deltaga i riksdagsarbetet framöver till och med februari månads utgång.

Österåsen den 1 februari 1938.

Helge Dahlstedt,
överläkare.

Den begärda ledigheten beviljades.

Föredrogs och hänvisades till behandling av lagutskott Kungl. Maj:ts proposition nr 17, med förslag till lag om upphävande av §§ 5 och 6 lagen der 29 maj 1896 (nr 34) angående blindundervisningen samt lagen den 7 juli 1921 (nr 408) om skyldighet för landstingsområde och stad, som ej i landsting deltagar, att bidra till kostnaden för vård av blinda med komplicerat lyte.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 76, angående ändring av förslag om anvisande å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1937/1938 av anslag till vissa engångskostnader för försvarsväsendets byggnader m. m.

Föredrogs och hänvisades till utrikesutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 81, med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 5 mars 1937 (nr 61) angående åtgärder för att förhindra frivilligas deltagande i inbördeskriget i Spanien m. m.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 82, angående Sveriges bidrag till kostnaderna för internationell övervakning av utförseln och resandetraffiken till Spanien.

Föredrogs och hänvisades till behandling av lagutskott nedannämnda motioner:

nr 227, av herr *Reuterskiöld*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till gruvlag m. m.; och

nr 228, av herr *Larsson, Sam*, m. fl., i samma ämne.

Föredrogs och hänvisades till jordbruksutskottet herr *Egnells* motion, nr 229, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om rätt till jakt m. m.

Föredrogos, men bordlades ånyo på flera ledamöters begäran statsutskottets utlåtanden nr 3 och 24—30, bankoutskottets utlåtande nr 3, andra lagutskottets utlåtande nr 5 samt jordbruksutskottets utlåtanden nr 3—5.

Vid föredragning av Kungl. Maj:ts denna dag avlämnade propositioner nr 77—80 och 83—85 blevo desamma på begäran bordlagda.

Avgåvos och bordlades nedannämnda motioner:

nr 230, av herr *Sylwan, Eilif*, och herr *Petersson, Knut*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till statens farmaceutiska laboratorium för budgetåret 1938/1939;

nr 231, av herr *Sylwan, Eilif*, och herr *Petersson, Knut*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelse om ändrad lydelse av 15 § kungörelsen den 15 juni 1934 (nr 306) angående handel med farmaceutiska specialiteter;

nr 232, av herr *Velander m. fl.*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till gruvlag m. m.; samt

nr 233, av herrar *von Horn* och *Swartling*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till gruvlag m. m.

Anmäldes och bordlades andra lagutskottets utlåtande nr 6, i anledning av väckta motioner om åtgärder till förhindrande av allmänfarliga arbetsin-
ställelser.

Herr **Sandström** erhöll på begäran ordet och anförde: Herr talman! Jag tillåter mig hemställa, att motionstiden i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 74, med förslag till avtal med Luossavaara—Kiirunavaara Aktiebolag och Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund måtte utsträckas till det sammanträde, som infaller näst efter tjugo dagar från propositionens avlämnande.

Denna hemställan bifölls.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 4.15 e. m.

In fidem
Eric Carlén.